

διὰ φράσεων συγκεχυμένων εἰς τὰς ἐρωτήσεις, ἃς ἀπέτεινον αὐτοῖς; οἱ φίλοι των. Αἴφνης ὁ μικρὸς Χασάν ἐρρίφθη εἰς τοὺς πόδας τῆς Αἰκατερίνης χέων ἄφθονα δάκρυα :

— Χανούμ... Χανούμ!... ἀνέκραξε, ποῦ εἶνε ἡ Λεϊλά; Ποῦ εἶνε ὁ κύριός μου;... Πῶς σ' ἐπα-
νευρίσκομεν ἐδῶ χωρὶς τὴν Λεϊλάν, ἀφοῦ ἀνεχω-
ρήσατε ἡμῶς; Καὶ πῶς ὁ Σαχίπ, ὅστις κα-
τέβη ἡμῶς μετ' τὸν μάγον, εὐρίσκεται ἐδῶ χωρὶς
αὐτόν;... Ποῦ εἶνε, σὰς λέγω; ποῦ εἶνε ὁ μέγας
Μοβέδ; ποῦ εἶνε ἡ Λεϊλά;...

Ἡ Αἰκατερίνη ἔφερεν ἐκ νέου τὴν χεῖρα εἰς τὸ
μέτωπον, φανεράν καταβάλλουσα προσπάθειαν
ὅπως ἐπανεύρη τὴν εὐκρίνειαν τῶν ἰδεῶν τῆς.

— Πράγματι! ἐπιθύρουν ἡ Λεϊλά ἦτο πλη-
σίον μου... Τὴν ἐκράτουν ἐκ τῆς χειρός. Εἶμαι
βεβαίη. Καὶ ὁ μάγος!.. Ἐνθυμεῖσθαι σύ, Μαυρί-
κιε;... Δὲν ἦτο ἐδῶ, ὄρθιος, ἔμπροσθέν μας;
Ἔ, πῶς ἐφαίνετο μέγας, παράδοξος, σκοτεινός,
ἐντὸς τοῦ φωτεινοῦ κύκλου!.. Ἐνῶ τὸν παρετή-
ρουν, μοὶ ἐφαίνετο ὅτι ὁμίχλη ἠγείρετο μεταξὺ
αὐτοῦ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου. Αἱ χεῖριδες
τοῦ ἐκυμαίνοντο βραδέως μακραί, βραβεῖαι...
καὶ δὲν ἤξευρα πλέον ἂν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον
ἔβλεπα ἦτο ἄνθρωπος ἢ γιγαντιαῖον νυκτερι-
νὸν πτηνόν... νυκτερὶς φαντασιώδης, τρομερά...
κἄτι τι καταπληκτικόν... ἐπιάλτης, τὸν ὅποιον
ἔβλεπα μετ' ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς! Καὶ ἡ Λε-
ιλὰ ἐφοβήθη καὶ αὐτή!... ναί, ἐνθυμοῦμαι. Ἐ-
φώναξε «πάτερ μου!... φθάνει!... στάσου!...»
Ἐπειτα δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον τίποτε.

Ἡ ἰατρὸς Ἄρδὺ καὶ ὁ ὑπολογαγὸς ἠκροῦντο
μετ' ἄκρας προσοχῆς τοὺς λόγους, οὓς ἐψιθύριζε
μετὰ κόπου ἢ νεανίας.

— Τότε λοιπὸν ὁ μάγος σὰς ἀπεκοίμισεν; ἠ-
ρώτησεν ὁ ἰατρὸς Ἄρδὺ ἐξακολουθῶν τὰς ἐπι-
ψαύσεις του περὶ τὸ μέτωπον τῆς Αἰκατερίνης.

— Μὰς ἀπεκοίμισεν; ἐπανελάθον ὁ ἀδελφὸς
καὶ ἡ ἀδελφή.

— Σὰς ἀπεκοίμισε, ναί, ἄλοτελῶς.. Ὅπως
καὶ τὸν σύντροφόν σας, προσέθηκεν ὁ ἰατρὸς δει-
κνύων τὸν Γαργαοῖδην, ὅστις ἔκειτο ἀκόμη ἐκ-
τάδην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Παρατήρησαν τότε ὅτι ὁ
ὕπρετος ἐξέπεμπεν εὐήχον καὶ παρατεταμένον
ρόγγχον, ὅμοιον τὸν ἦχον μετ' ἑρασιῶν σβούρας
περιστρεφομένης.

Τὸ θέαμα αὐτὸ ἔκαμε τὸν Μαυρίκιον ν' ἀνα-
νήψη ἐντελῶς. Ἐσπευσε πρὸς τὸν ὑπρέτην καὶ
σεῖων αὐτόν, φωνάζων τὸ ὄνομά του, ἐγείρων
αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν κατώρθωσε νὰ τὸν ἀνεγείρη
ὄρθιον. Μερικαὶ ἐπιψαύσεις ἐπιπρόσθετοι τοῦ ἰα-
τροῦ ἴσχυσαν νὰ ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν αἴσθησιν
τὸν ἀγαθὸν Ἀριστομένην, οὗτινος ὁ πρῶτος λό-
γος ἦτο «νὰ πῖω!» ἀμέσως δὲ κατόπιν :

— Πῶς θὰ ἐτρογα κἄτι τι!... Ἀποθνήσκω
τῆς πείνης ἐδῶ μέσα!... Ἐσπευσαν νὰ ἱκανο-

ποιήσωσι τὴν ἐπιθυμίαν του καὶ ἤρχιστε χωρὶς
πολλὰ φιλοφρονήματα νὰ προγευματίζη μετ' ἐπι-
γάλην ὄρεξιν.

Ἡ ἰατρὸς ἔδωκε νὰ πῖουν εἰς τὸν Μαυρίκιον
καὶ τὴν Αἰκατερίνην ὀλίγας σταγόνας κονιάκ,
ἀπὸ φιαλίδιου, τὸ ὅποιον ἔφερεν εἰς τὸ θυλάκιόν
του μετ' ὀλίγον δὲ οἱ νέοι ἐντελῶς ἀνανήψαντες
ἠδυνήθησαν σαφῶς νὰ ἐννοήτωσι τί συνέβη ἐκεῖ
ἐπάνω καὶ πῶς ἐβλάστησαν οἱ φίλοι των, νὰ διη-
γηθῶσι δὲ καὶ αὐτοὶ διὰ τίνος συρροῆς ἀλλοκό-
των περιστάσεων εὐρίσκοντο εἰς τοιαύτην ἐλεει-
νὴν θέσιν. Τὸ αὐτὸ συμπέρασμα ἐπῆλθεν εἰς ὅ-
λων τὴν σκέψιν. Ὁ μάγος τοὺς εἶχεν ἀποκοιμί-
σει ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ τοὺς ἔκαμνε νὰ ἀ-
πολέσωσι τὴν μνήμην, ἔπειτα δὲ ἀφοῦ κατώρ-
θωσε τὸν σκοπὸν του τοὺς ἐγκατέλιπεν, ἀποκο-
μίζων τὴν ἀναίσθητον ἐγγόνην του.

Ἡ Αἰκατερίνη δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὰ
δάκρυά της ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς ἐπιβουλῆς ἐ-
κείνης τοῦ γέροντος.

— Ἔ, ἡ καυμένη ἡ Λεϊλά μου!... ἔλεγε.
Πόσῃ λύπῃ θὰ αἰσθανθῇ, ἂν πραγματικῶς τοι-
ουτοτρόπως προσηνέχθῃ ὁ μάγος!... Ἄς δρά-
μωμεν νὰ τὴν παρηγορήσωμεν, νὰ τῆς ἀναγ-
γείλωμεν ὅτι ἐσώθημεν!... Ἄς ἐξέλθωμεν ἀπ'
ἐδῶ· τὸ ὑπόγειον αὐτὸ μοῦ προξενεῖ φρίκην.
Γρήγορα, κύριοι, σὰς παρακαλῶ!... θέλω νὰ
ἐπανίδω τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ νὰ δυνηθῶ νὰ
καθησυχάσω τὴν φίλην μου!...

— Βεβαίως, φίλη μου, εἶπεν ὁ ἰατρὸς, καὶ
ἐγὼ ἐπίσης βιάζομαι πολὺ νὰ σὰς ἐξαγάγω ἀπὸ
αὐτὸ τὸ βράχιον καὶ νὰ σὰς ἐπανίδω σώους καὶ
ἀβλαβεῖς ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἄλλὰ κατὰ
πρῶτον, δὲν εἶνε ἀληθές;... ἃς ἀποφασίσωμεν τί
πρέπει νὰ κάμωμεν αὐτὸν τὸν θησαυρόν. Ὑπάρ-
χουν ἐδῶ λίθοι πολύτιμοι ἀνυπολογίστου ἀξίας,
προσέθηκε ταπεινῇ τῇ φωνῇ, καὶ σὲ συμβουλεύω,
Μαυρίκιε, νὰ λάβῃς μερικὰς προφυλάξεις, διὰ νὰ
τοὺς ἀποκρύψῃς ἀπὸ τοὺς ἐργάτας ἐκεῖ ἐπάνω...
Τὰ πάντα ἡμποροῦν νὰ συμβοῦν ἂν ὑποπτεύσουν
τί θησαυροὺς κρύπτει τὸ σπήλαιον αὐτὸ!...

Ἐπειτα τὸ τέλος

X

Ἄνω ἰάτω

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΙΣ ΕΚ ΖΑΧΑΡΕΩΣ

Νέου εἶδους μέθη ἀνεκαλύφθη ἐν Ἀμερικῇ, ἡ
διὰ τῶν ἀνοθυμιάσεων τοῦ σακχάρου. Οἱ ἄνθρω-
ποι ὅσοι πάσχουσιν ἐξ αὐτῆς εἶνε οἱ ἐκφορτωταὶ
καὶ οἱ ἀχθοφόροι, οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν ἐκφόρ-
τωσιν τῶν πλοίων τῶν φορτωμένων ζάχαριν. Ἡ
μέθη δὲ αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς εἰσπνοῆς τῶν
αερίων, τῶν γεννωμένων ἐκ τῆς ζαχαρώσεως, τῆς
ἀποτεθειμένης ἀνευ ἀερισμοῦ εἰς τὸ κύτος τῶν
πλοίων. Χρειάζεται δὲ ἡμίσεια ὥρα ἀερισμοῦ
ὅπως ἐξουδετερώσῃ τὰ ἀποτελέσματα. Ἄλλὰ τοι-

αύτην ἐπιβλαβὴ ἐπίδρασιν ἐπέφερον ἡ συχνὴ ἀναπνοὴ τοῦ ἀερίου τούτου εἰς τοὺς ἀχθοφόρους, ὥστε οἱ ἐργολάβοι τῶν ἐκφορτώσεων τοῦ λιμένος Φιλαδελφείας διέταξαν, ἵνα αἱ θυρίδες τῶν πλοίων μόνωσιν ἀνοικταὶ ἐπὶ δύο ὥρας, πρὶν οἱ ἄνθρωποι ἀρχίσωσι τὴν ἐκφόρτωσιν.

ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Μία τῶν τελευταίων ἐφευρέσεων εἶνε ἡ τοῦ Ἀγγλοῦ Ἀλβέρτου Ὄσκιν, ὅστις ἐνώπιον πολλῶν ἐπιστημόνων καὶ τινῶν βουλευτῶν ἐν τῇ στοᾷ Μάρλεϋ τῆς ὁδοῦ Ἀντιβασιλέως τοῦ Λονδίνου ἀνέπτυξε τὴν ἐφευρέσιν του, ἧτις συνίσταται εἰς μηχανήμα ψηφοφορίας λίαν μυστικόν, καὶ εἰς ἠλεκτρικῶς γενομένην διαλογὴν τῶν ψήφων, μετὰ ψηφολέκτου αὐτομάτου. Ὁ ψηφολέκτης οὗτος εἶνε θαυμασιῶς ταχύς, καὶ ἡ διαλογὴ γίνεται διὰ μικροῦ τινος μηχανισμού. Ὑπάρχει καὶ ἡ λεκτρικὴ δείκτης διὰ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων. Περιμένεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ τούτου συστήματος κατὰ τὰς πρώτας ἐκλογὰς ἐν Ἀγγλίᾳ.

ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΛΑΜΠΩΝ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Δύο ἐξετάσεις ἐγένοντο τελευταίον ἐν Λονδίῳ ἐπὶ τῶν σωμάτων ἀνθρώπων ἀποθανόντων ἐκ καύσεως, τοῦ μὲν ἕνεκα διακοπήσεως προστύχου ὑαλίνης λάμπας, τοῦ δὲ ἕνεκα ἐκρήξεως ὁμοίας ἐπικινδύνου λάμπας. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ὁ παρὰ τῷ νομαρχιακῷ συμβουλίῳ τοῦ Λονδίνου ἐπόπτης ἐπαρουσίασεν ἐπὶ δικαστηρίου τὰ συντρίμματα τῆς λάμπας, καὶ παρατήρησεν ὅτι, ἂν τὸ δοχεῖον ἦτο ἐκ μετάλλου καὶ ὄχι ἐκ πορσελάνης, τὸ δυστύχημα δὲν θὰ συνέβαινε. Ὁ ἀνακριτὴς παρατήρησεν ὅτι λυπηρὸν εἶνε ὅτι ὅλαι αἱ λάμπαι δὲν γίνονται ἐκ μετάλλου, διότι θὰ ἦσαν τότε πολὺ ἀσφαλέστεραι καὶ ὀλιγώτερον ὑποκείμεναι εἰς ἐκρήξιν. Ἡ τοιαύτη δὲ γνώμη πολλάκις καὶ παρ' ἄλλων ἐξεφράσθη, καὶ καλὸν νὰ ἐπρωτίμων ὅλοι τὰς ἐκ μετάλλου λάμπας.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Ὁ Λεμερσιὲ ποιητὴς ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοκρατορίας ἀριθμῶν καὶ τὸν Μέγαν Ναπολέοντα μετὰ τῶν θαυμαστῶν του, εἶχε συνθέσῃ τραγωδίαν ἔχουσαν ἥρωα τὸν Χριστόφορον Κολόμβον. Οἱ σπουδασταὶ ἀπεδοκίμασαν τὸ ἔργον κατὰ τὴν πρῶτην παράστασιν. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ναπολέων διέταξε νὰ παρασταθῇ ἐκ νέου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ συριγμοὶ ἐπανελήφθησαν ἀλύπητα, ὁ Ναπολέων ἐμμανὴς γενόμενος διέταξε νὰ παρασταθῇ ἐκ τρίτου, παρευρέθη δὲ καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν παράστασιν συνοδευόμενος ὑπὸ ὀλοκλήρου τάγματος. Κατὰ τὰς πρώτας δύο παραστάσεις τὴν πρῶτην καὶ δευτέραν πράξιν ἠκροῶντο οἱ σπουδασταὶ ἐν σιωπῇ, ἀλλὰ κατὰ τὴν τρίτην οἱ συριγμοὶ διεστραυροῦντο διαπεραστικώτατοι. Ὅτε ἀρθείσης τῆς αὐλαίας ἤρχισεν ἡ παράστασις τῆς τρίτης πρά-

ξεως, ὁ Ναπολέων προκίψας ἀπὸ τοῦ θεωρείου περιέφρασε τὸ βλέμμα, διὰ νὰ ἴδῃ ἂν θὰ ἐτόλμα κανεὶς ν' ἀντισταθῇ, καὶ παρόντος αὐτοῦ, εἰς τὴν ἐγνωσμένην θέλησίν του. Ἀλλὰ διὰ μιᾶς ἐξεκαρδίσθη γελῶν ἕνεκα τοῦ ἱλαρωτάτου θεάματος, τὸ ὁποῖον πρῶτον αἱ τρεῖς μακρὰ σειρὰ τῶν θρανίων τῶν σπουδαστῶν. Ὅλοι ἀνεξικριέτως φέροντες σκούρους νυκτικούς ἐφαίνοντο ὑπνώττοντες νήδυμον. Ἐκτοτε ὁ Ναπολέων παρητήθη τῆς ὑποστηρίξεως ποιητικῶν ἔργων διὰ τῆς ἰσχύος του, καὶ κατελόγησε τὸ συμβάν τοῦτο ὡς μίαν τῶν εὐαρίθμων καὶ ὀλιγώτερον δικαίολογούμενων ἠττῶν του, διότι οἱ ἔβηνιχσαντες ἦσαν παιδιὰ καὶ τὰ ὄπλα των... σκούφοι νυκτικοί.

ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΝ

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐνθουσιώδης ἐπίστρατος ἔγραφεν ἐκ τῶν συνόρων πρὸς τὴν μητέρα του :

« Ἀγαπητῆ μου μητέρα, σοῦ γράφω κρατῶν εἰς τὴν μίαν χεῖρα τὸ ζῆφος καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὸ ὄπλον... »

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Διὰ τὰς γυναῖκας πάσα κολακεία εἶνε καλὴ. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν εἶνε τόσον ἰσχυρὰ παρ' αὐταῖς, ὥστε βροῦσι τὸν ἔπαινον μεθ' ὅσης ἀπληστίας γὰτὰ νησιτικὴ βροφὰ πινάκιον γάλακτος.

Αἱ γυναῖκες ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶνε μάλλον εὐτυχεῖς διὰ τὸν ἔρωτα ἢ ἐμπνεύουσιν, ἢ οἱ ἐκείνων ἢ αὐταὶ αἰσθάνονται.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Χρησιμότης παλαιῶν ἐφημερίδων

Αἱ παλαιαὶ ἐφημερίδες χρυσιμεύουσιν εἰς πολλὰ πράγματα πλὴν ἄλλων δὲ καὶ εἰς τὰ ἐξῆς: Διὰ νὰ τυλίσσουν κατὰ τὸ θέρος τὰ χειμερὶ ἀένδύματα, διότι ἡ ὁσμή τῆς τυπογραφικῆς μελάνης ἀπομακρύνει τὸν σκῶρον, ὅπως καὶ ἡ κάμφορα. — Διὰ νὰ στρώνωνται κάτω ἀπὸ τοὺς τάπητας πρὸς μεγαλητέραν θέρμανσιν τῶν δωματίων. — Διὰ νὰ τυλίσσουν τὸ πάγον καὶ τὰ παγωτὰ ὅπως διατηρῶνται πολὺ περισσότερον, ἐμποδιζομένης τῆς ἐπιδράσεως τοῦ θερμοῦ ἀέρος.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Καὶ διατὶ ὄχι, κύριε Ἀνεξάρτητε: Ζῶα πωλεῖ καὶ αὐτὴ ἡ βασιλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐκ τῶν κτηνοτροφείων τῆς. Φέτος ἐπώλησε πρόβατα, γαύρους, θαμάεις κλπ. ἐν ὅλῳ 98, ἐκ τῶν ὁποίων εἰσπράχθησαν 1103 λίραι ἀγγλικαί.

Φίλτατε Μισογύνῃ, ἀνωτέρως σας εἶνε βέβαια ὁ πρότινος ἀποθανὼν ἐν μικρᾷ πόλει τῆς Σκωτίας Μακ Δόναλδ, ὅστις καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν δὲν ἔδωκε τὴν χεῖρα εἰς γυναῖκα, οὐδὲ ἤλθεν εἰς ἐπικοινωνίαν τινὰ πρὸς τὸ ὄρατον φύλον, ἀφῆκε δὲ τελευταίαν ἐντολὴν ἀποθνήσκων νὰ μὴ πλησιάζῃ τὸ πτώμα του γυνὴ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιταφίῳ πλανὸς ἐσημείωσε νὰ ἐπιγραφῇ «Μακράν γυναῖκες».

Κυρία Φιλανθῆς, καὶ τί θὰ εἶπητε ὅταν μάθετε ὅτι εἰς τὴν νῆσον Μάν τῆς Μ. Βρετανίας ὑπάρχει Φούξια φυτευθεῖσα πρὸ 57 ἐτῶν, ἧτις ἔχει σήμερον ὕψος 4, 50 μέτρων, τὰ δὲ ἄνθη τῆς μετροῦνται κατὰ μυριάδας!

Κύριε Κυνόφιλε, ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔγινε τοιαύτη